

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 2065

гр. София, 30.03.2017 г.

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 21
състав**, в закрито заседание на 30.03.2017 г. в следния състав:
СЪДИЯ: Росица Бузова

като разгледа дело номер **10943** по описа за **2015** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.156 – чл.161 ДОПК.

Образувано е по жалба вх.№ 53-04-766/23.10.2015 г. по регистъра на Дирекция “Обжалване и данъчно-осигурителна практика” – С. при ЦУ на НАП, подадена от [фирма], ЕИК[ЕИК] със седалище и адрес на управление – [населено място], район “В.”, [улица], вх.А, офис 4 и адрес за кореспонденция – [населено място], район “В.”, [улица], вх.А, офис 4, представлявано от управителя А. К., срещу Ревизионен акт (РА) № 22221714002561-091-001 от 09.06.2015 г., издаден от Б. Н. Н. на длъжност – началник сектор “Ревизия” в Дирекция “Контрол” на ТД на НАП – С., възложил ревизията и Ц. К. Х. на длъжност главен инспектор по приходите при ТД на НАП – С., ръководител на ревизията, в оспорената по административен ред част, мълчаливо потвърден от директора на Дирекция “ОДОП” – С. при ЦУ на НАП на основание чл.156, ал.4 ДОПК.

На основание чл.150, ал.1 ДОПК жалба вх.№ 53-04-766/23.10.2015 г. ведно с преписката са изпратени с писмо изх. № 53-04-766#1 от 09.11.2015 г. на Административен съд София-град със становище за нейно просрочие, изготвено от юрисконсулт М., процесуален представител на ответника – директорът на Дирекция “ОДОП” – С. при ЦУ на НАП.

Административен съд София–град, Първо отделение, 21 състав, за да се произнесе по възражението на ответника за просрочие на жалбата по чл.151, ал.1 ДОПК, взе предвид следното:

С РА № 22221714002561-091-001/09.06.2015 г., издаден на [фирма], в процесната негова част:

- за м.04.2012 г. е отказано право на приспадане на данъчен кредит по 4 бр. фактури от [фирма], в резултат на което са определени задължения за довносяне на ДДС в размер на 52 243.94 лв. с лихви в размер на 6 404.70 лв. към 09.06.2015 г.;

- за м.12.2013 г. е начислен ДДС на основание чл.86, ал.1 и 2 вр. чл.25 ЗДДС по I. № 1/20.12.2013 г. с получател “МТ F.” Е. с данъчна основа 1 986 963.09 лв. в размер на 397 392.62 лв. и са начислени лихви в размер на 56 522.94 лв. към 09.06.2015 г.;

- за м.04, м.05, м.06 и м.07.2014 г. е отказано право на приспадане на данъчен кредит по 8 бр. фактури от [фирма], в резултат на което са определени задължения за довносяне на ДДС за тези данъчни периоди в поредността им съответно в размер на 125 423.67 лв., 42 084 лв., 100 283.33 лв., 40 550 лв. и за тези главници са начислени лихви съответно в размер на 13 650.92 лв., 4 217.29 лв., 9211.83 лв. и 3374.63 лв.

Според разписката на последната страница на РА № 22221714002561-091-001/09.06.2015 г., на 10.06.2015 г. негов екземпляр е връчен [фирма] по електронен път. Доказателства по чл.30, ал.6 ДОПК, които да удостоверяват това връчване, не са представени по преписката.

С жалба вх. № 53-06-3587/24.06.2015 г. по описа на ТД на НАП – С., подадена от [фирма] до директора на Дирекция ”ОДОП”–С. при ЦУ на НАП в последния ден от 14-дневен срок по чл.152, ал.1 ДОПК, РА № 22221714002561-091-001/09.06.2015 г. е оспорен в посочените части като необоснован и незаконосъобразен с искане за частичната му отмяна.

С уведомление изх. № 23-22-1178/15.07.2015 г., подписано за директора на Дирекция ”ОДОП”–С. при ЦУ на НАП, на основание чл.147, ал.2 ДОПК от [фирма] е изискано да отстрани нередовности на жалба вх. № 53-06-3587/24.06.2015 г., свързани със служебно констатирано несъответствие между подписа на управителя на дружеството

А. К. по нотариално заверено пълномощно от 14.11.2011 г., обявено в Агенцията по вписванията, и подписа, положен по жалбата. Във връзка с това е изискано да се посочи името на лицето, подписало този документ и ако това е пълномощник – да се приложи негово пълномощно. Указано е също съдържанието на жалбата да се приведе в съответствие с изискванията на чл.145, ал.1 ДОПК, както и да се представят необходимите приложения по чл.145, ал.2 ДОПК. Даден е 7-дневен срок от получаване на уведомлението за отстраняване на нередовностите.

Уведомление изх. № 23-22-1178/15.07.2015 г. е изпратено до [фирма] на електронен адрес [\[електронна поща\]](#) на 15.07.2016 г. На същата дата от дружеството е върнато обратно електронно съобщение по чл.30, ал.6 ДОПК с потвърждение за получаването му.

В изпълнение на указанията е постъпило уведомително писмо вх. № 23-22-1178/16.07.2015 г. по описа на Дирекция “ОДОП” – С. при ЦУ на НАП от [фирма], подписано от П. В. У. като пълномощник с потвърждение, че именно тя е подписала жалба вх. № 53-06-3587/24.06.2015 г. въз основа на приложени пълномощни рег. № 10432/07.05.2015 г. и рег. № 12183/14.11.2011 г.

Броен от датата на отстраняването на нередовностите по чл.145 ДОПК на жалба вх. № 53-06-3587/24.06.2015 г. на [фирма] чрез уведомително писмо вх. № 23-22-1178/16.07.2015 г., 60-дневният срок по чл.155, ал.1, изр.1 ДОПК за разглеждането ѝ произнасяне по нея е изтекъл на 14.09.2015 г. (понеделник). Тъй като до тази дата не е постановено решение от директора на Дирекция “ОДОП” – С. при ЦУ на НАП, това непроизнасяне на основание чл.156, ал.4 ДОПК се смята за мълчаливо потвърждаване на РА № 22221714002561-091-001/09.06.2015 г. в обжалваната му част.

Броен от изтичане на срока по чл.155, ал.1, изр.1 ДОПК, 30-дневният срок за съдебно обжалване на РА № 22221714002561-091-001/09.06.2015 г. по чл.156, ал.5 ДОПК е изтекъл на 14.10.2015 г. (сряда).

[фирма] е оспорило по съдебен ред РА № 22221714002561-091-001/09.06.2015 г. в частите, оспорени по административен ред, с жалба до Административен съд

София-град, подадена чрез Дирекция “ОДОП”–С. при ЦУ на НАП с вх. № 53-04-766/23.10.2015 г. Към нея с приложен в оригинал ненаименован документ, изготвен на бланка на “В. Е.”, според попълнените данни по която тя се отнася до пратка № 01131015-A002, която е приета на 13.10.2015 г. със съдържание – жалба по ревизионен акт с подател [фирма] – [населено място], [улица], вх.А, офис 4 с получател ДИРЕКЦИЯ “ОДОП” – ЦУ на НАП – [населено място], [улица], която на 23.10.2015 г. е предадена от Р. А. като куриери и е приета от служител на получателя с посочена фамилия, за което са се подписали.

Според ответника този документ е товарителница с невярно съдържание, негоден да удостовери спазване на срока по чл.156, ал.4 ДОПК. Единствената достоверна дата за подаване на жалбата била тази от входящия неин номер в ДОДОП – С. при ЦУ на НАП (№ 53-04-766/23.10.2015 г.), а тя била след изтеклия на 14.05.2015 г. срок по чл.156, ал.4 ДОПК.

Във връзка с това възражение, ответникът сочи, че при справка чрез информационната система С. се установявало, че с фирмата “В. Е.” е вписано [фирма], ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление – [населено място], [улица] предмет на дейност – транспортни, куриерски и спедиторски услуги и други с едноличен собственик на капитала [фирма], ЕИК[ЕИК] и управител П. И. С.. Тази констатация се потвърждава при електронна справка по търговския регистър.

Това, че в товарителницата е изписана на латиница само фирмата на това дружество, не и други индивидуализиращи го данни, не е формален порок, така съществен, че да я лиши от всяка доказателствена сила, щом по тези макар и непълни данни е възможна идентификация на юридическото лице, още повече, че реквизитите на този документ на са нормативно предвидени.

В изпълнение на разпореждане на съда [фирма], ЕИК[ЕИК] представи по делото с писмена молба от 23.12.2015 г. Удостоверение № 0117/16.06.2009 г., издадено му от Комисията за регулиране на съобщенията (КРС) на основание чл.15, ал.1, т.5 вр. 59, ал.8, ал.9, ал.10, ал.11 и ал.12 от Закона за пощенските услуги (ЗПУ) за извършване на неуниверсални пощенски услуги – куриерски услуги. Възражението на ответника, че това удостоверение не може да се цени, защото в него се сочело седалище и адрес на

управление на Б. ЕКСПРЕС” Е., ЕИК[ЕИК] в [населено място], район “Л.”, [улица], партер, докато понастоящем седалището и адресът на управление били в [населено място], район “И.”, [улица] не отчита вписаната на 24.07.2009 г. в търговския регистър негова промяна.

С изисканото по реда на чл.186, изр.2 ГПК вр. § 2 от ДР на ДОПК писмо изх. № 09-00-85/25.03.2016г. на КРС се потвърждава, че понастоящем [фирма] има издадено Удостоверение № 0010/03.11.2009 г. от КРС за извършване на куриерски услуги и не е заличено от публичния регистър на операторите, извършващи неуниверсални пощенски услуги по чл.38, т.1–3 ЗПУ. Приложен е заверена разпечатка с данни, съответстващи на обявените в този публичен регистър, че от [фирма] е подадено уведомление за започване на дейността под горния номер съгласно чл.19, т.4 ЗПУ, без да са нанесени каквито и да е забележки във връзка с тази регистрация, включително такива за нейното заличаване.

Въз основа на горните доказателства съдът приема, че от 03.11.2009 г. без прекъсване до 13.10.2015 г., а и понастоящем, [фирма] има изискуемото се от чл.23, ал.2 ДОПК правно положение на куриер - доставчик на неуниверсални пощенски услуги по чл.38, т.3 ЗПУ, регистриран от КРС.

Действително, както сочи ответникът, физическото лице Р. Б. А. ЕГН [ЕГН], посочен в товарителницата като куриер, доставил пратка № 01131015-A002, е работил по трудов договор № 6/12.07.2015 г. с [фирма] на длъжност “куриер” до прекратяването му от 17.07.2008 г., видно от Справка за всички подадени уведомления по чл.62, ал.5 КТ за ЕГН [ЕГН] – Р. Б. А. и Справка за актуалното състояние на всички трудови договори за ЕИК[ЕИК] – [фирма].

Ден след прекратяване на трудовото им правоотношение обаче, същите страни са сключили на 18.07.2008 г. Договор за възлагане между [фирма], представлявано от управителя П. И. С., като възложител и Р. Б. А. като изпълнител с предмет – куриерско-деловодителски услуги съгласно клаузите му. Подписите им са с нотариална заверка, извършена с рег. № 14997/31.07.2008 г. от С. С. помощник-нотариус при Д. С.-нотариус от района на СРС, рег. № 267 на

Нотариалната камара.

Заявеното от ответника в с.з. на 19.05.2015 г., уточнено в с.з. на 29.09.2016 г. оспорване по чл.193, ал.1 ГПК вр. § 2 от ДР на ДОПК на Договор за възлагане от 18.07.2008 г. досежно автентичността на положените по него подписи се оттегли от процесуалния му представител в с.з. на 03.11.2016 г., поради което съдът не дължи произнасяне по него по реда на чл.194, ал.2 ГПК вр. § 2 от ДР на ДОПК.

Договорът за възлагане от 18.07.2008 г. е безсрочен (чл.2, ал.1), в сила е от деня на подписването му (чл.2, ал.2) и може да се прекрати само при условията му (чл.2, ал.3). Такова негово прекратяване не се твърди и доказва по делото, поради което следва да се приеме, че този договор е действал към 13.10.2015 г., действаш е и понастоящем. В този смисъл са съвпадащите изявления на [фирма] по молбата му от 14.01.2016 г. и показанията на Р. Б. А. от разпита му като свидетел по делото, че договорът им от 18.07.2008 г. не е изменян, допълван и/или прекратяван, така че продължава да се изпълнява помежду им.

От свидетелските показания на Р. Б. А. се изясни също, че той е регистриран като едноличен търговец с предмет на дейност – куриерски услуги, обработка на документи и деловодство. [фирма] бил основният му възложител. Обхождал фирмите, счетоводно обслужвани от [фирма] съгласно график – месечен или седмичен, както му е даден. Събирал документацията (фактури, платежни, търговски документи и др.) от дружествата - клиенти, обработвал ги чрез опис и сканиране, след като ги предавал на определените за тях счетоводители от [фирма] за осчетоводяване. Понякога, когато се налагало, носел документи от същите тези фирми до различни институции. Получавал такива пратки от [фирма] и ги доставял на адреса на получателя. Самият свидетел не комуникирал с подателя. Отивал в седалището на [фирма] в [населено място], [улица], там съответната пратка била подготвена ведно с придружаващ я формуляр, който се подписвал при доставката ѝ. Документът бил в два екземпляра – първият за получател, а вторият за [фирма]. Свидетелят Р. Б. А. доставял на месец по 5-6 такива пратки. За всички извършвани от него услуги за [фирма] му се издавала месечна фактура, сумата по която му се заплащала по банков път. По предявената му от съда товарителница на л.26 от делото

в оригинал и на л.340 в копие, свидетелят Р. Б. А. потвърди, че именно такава е бланката към пратките, които доставял за [фирма]. Съдържанието ѝ се изготвяло от [фирма], бланката му се давала готова, а при доставката ѝ той се подписвал в долния десен ъгъл, като вписвал името си и датата, а в насрещното поле се подписал с името си получателят. Свидетелет Р. Б. А. потвърди, че саморъчно е написал името си съответната графа на процесната товарителница и лично се е подписал, след което я е върнал вторият екземпляр на [фирма]. Относно интервала от време между датата на приемане на пратката – 13.10.2015 г. и датата на доставката – 23.10.2015 г., свидетелят предположи, че се дължи на групиране няколко пратки от [фирма], които да бъдат доставени от него на един и същи адрес или по един и същи маршрут, тъй като за него куриерските услуги били епизодични в сравнение с документооборота на счетоводни документи като основна негова дейност.

Тези свидетелски показания се потвърждават от фактура № 88/30.10.2015 г. издадена от [фирма] на [фирма] с предмет – възнаграждение по договор за възлагане за м. октомври 2015 г. в размер на 650 лв. Тази сума е платена с преводно нареждане № 963В1О015321ОРУ8/17.11.2016 г., издадено от [фирма], чрез кредитен превод от банкова сметка на [фирма] по такава на [фирма].

При тези доказателства съдът приема, че в изпълнение на договора за възлагане от 18.07.2008 г. с [фирма], Р. Б. А. е извършил пряко куриерската услуга по доставка на процесната пратка с подател [фирма] на получателя Дирекция “ОДОП” – С. при ЦУ на НАП в [населено място], [улица] на 23.10.2015 г., за което в съответната графа по товарителницата е написал името си и се е подписал, а в насрещната графа име и подпис са положени от приелото длъжностно лице.

Във връзка със заявеното от ответника оспорване по чл.193, ал.1 ГПК вр. § 2 от ДР на ДОПК на автентичността на подписа на Р. Б. А. по товарителницата към пратка № 01131015-A002 се назначи и изслуша по реда на чл.194, ал.1 ГПК вр. § 2 от ДР на ДОПК съдебно-почеркова експертиза. Въз основа на сравнителен материал от подписи, положени от лицето по заявления за подаване на документи за самоличност в СДВР, призовка № 675/14.10.2016 г., връчена на Р. Б. А. за явяването му за разпит по делото, фактура № 88/30.10.2015 г. и негови документи като [фирма], ЕИК[ЕИК],

публикувани в Търговския регистър, след изследване на обекта на експертизата и тяхно сравнително изследване, вещото лице – графолог даде заключение, че подписът, положен за “предадох пратката без забележки” в товарителницата от 23.10.2015 г. е положен от Р. Б. А.. Заключение на съдебно – почерковата експертиза се прие неоспорено от страните и като обективно, точно и професионално изготвено, съответстващо на събраните гласни доказателства се възприе от съда съгласно чл.202 ГПК вр. § 2 от ДР на ДОПК.

Предвид разпоредбата на чл.23, ал.2 ДОПК основният спорен въпрос се свежда до датата на която пратка № 01131015-A002, със съдебната жалба на срещу РА № 22221714002561-091-001/09.06.2015 г., е изпратена от [фирма] чрез [фирма] като доставчик на куриерски услуги по чл.38, т.3 ЗПУ.

Ответникът, видно от изявлението на процесуалния негов представител юриконсулт М. в с.з. на 19.05.2016 г., уточнено в с.з. на 29.09.2016 г. оспорва по чл.193, ал.1 ГПК вр. § 2 от ДР на ДОПК верността на съдържанието на товарителницата с логото “В. Е.” към пратка № 01131015-A002 досежно посочената в нея дата на приемането ѝ - 13.10.2015 г. За проверка на истинността на този документ по чл.194, ал.1 ГПК вр. § 2 от ДР на ДОПК се събраха следните доказателства:

От [фирма] с молба от 14.01.2016 г. се представи извлечение от дневника на предадените и получените пратки с отбелязано движението на пратка № 01131015-A002 (1 бр.), вид – документи, изпращач [фирма], получател - Дирекция “ОДОП” при ЦУ на НАП, дата на получава от куриер - 13.10.2105 г., дата на предаване на куриер - 23.10.2015 г. В извлечението в табличен вид са отразени тези данни и за други пратки, предадени на [фирма] е получени от съответните доставчици, вписани в хронологичен порядък.

Ответникът с изявлението на процесуалния му представител юриконсулт М. в с.з. на 19.05.2016 г., уточнено в с.з. на 29.09.2016 г. оспори по чл.193, ал.1 ГПК вр. § 2 от ДР на ДОПК верността на съдържанието на това извлечение от дневник досежно посочената в него дата на приемане пратка № 01131015-A002 от [фирма] – 13.10.2015 г.

В изпълнение на разпореждане на съда от 23.11.2015 г. с писмена молба, подписана от управителя на [фирма], постъпила по делото на 23.12.2015 г., изрично е потвърдено издаване на товарителница от 13.10.2015 г. за пратка № 01131015-A002 от [фирма] и извършването на доставката на тази пратка от [фирма].

С молба на жалбоподателя [фирма] от 29.12.2015 г. е представено Удостоверение, издадено от [фирма] на 21.12.2015 г. в уверение на това, че е предал на 13.10.2015 г. в офиса на [фирма] пратка с товарителница № 01131015-A002, адресирана до Дирекция “ОДОП” – С. при ЦУ на НАП с адрес – [населено място], [улица] доставена на 23.10.2015 г.

Към молбата на жалбоподателя [фирма] от 29.12.2015 г. е приложен заверено препис от екземпляра му от товарителница към пратка № 01131015-A002, съответстващ на оригинала ѝ на л.25 от делото, съставляващ екземпляр на получателя.

Във връзка с възражения на ответника за липса в посоченото по-горе удостоверение, издадено от [фирма] на [фирма] на 21.12.2015 г. на данни за подписалото го лице, с молба от 08.04.2016 г. управителят на [фирма] е потвърдил, че лично е подписал това удостоверение.

Цитираните по-горе многобройни документи, изцяло кореспондиращи помежду си, и със свидетелските показания на Р. Б. А. еднозначно установяват, че процесната пратка № 01131015-A002 с жалбата на [фирма] срещу РА № 22221714002561-091-001/09.06.2015 г., адресирана за Дирекция “ОДОП” – С. при ЦУ на НАП, е изпратена от дружеството – жалбоподател чрез [фирма] на 13.10.2015 г. Не се възприемат доводите на ответната страна в противния смисъл.

Първо, всички документи са издадени от [фирма] в качеството му оператор на неуниверсални пощенски услуги – куриерски услуги, регистриран по

законодателството на Република Б., по чл.7 т.1 вр. чл.38, т.3 ЗПУ, с произтичащото от тази специална правоспособност негово право да издава документи за обстоятелства относно извършването им. Тези документи по хипотеза не могат да бъдат официални документи с достоверна дата по чл.181 ГПК вр. § 2 от ДР на ДОПК и със задължителна доказателствена сила по чл.179, ал.1 ГПК вр. § 2 от ДР на ДОПК. Независимо от това, тези документи като частни свидетелстващи се ползват с материална доказателствена сила за отразените в тях обстоятелства по свободна преценка на съда. В случая всички посочени по-горе документи от [фирма], включващи и такива, неоспорени от ответника по чл.193, ал.1 ГПК вр. § 2 от ДР на ДОПК, еднозначно установяват, че жалбата на [фирма] срещу ревизионния акт, е изпратена с процесната пратка на 13.10.2015 г. За това обстоятелство по хипотеза не може да се издаде официален документ, което не значи невъзможност за установяването му в процеса с други доказателства, в т.ч. частни документи, издадени от [фирма] като пощенски оператор на неуниверсални пощенски услуги – куриерски услуги по чл.7, т.1 вр. чл.38, т.3 ЗПУ. Няма процесуална забрана същите да бъдат ценени поотделно и в съвкупността им по начина, по който се кредитират известията за доставяне към препоръчани писма с обратни разписки на [фирма] и на други доставчици на универсална пощенска услуга. Правна разлика между издаваните от тези оператори във връзка с дейността им частни свидетелстващи документи няма. Ето защо в случая следва да бъдат зачетени посочените по-горе многобройни документи, издадени от [фирма] в качеството на оператор на неуниверсални пощенски куриерски услуги по чл.7, т.1 вр. чл.38, т.3 ЗПУ. А те нееднократно изрично потвърждават, че пратката № 01131015-А002 с жалба срещу ревизионен акт е била изпратена от [фирма] като подател на Дирекция “ОДОП” – С. при ЦУ на НАП като получател на 13.10.2015 г.

Второ, противно на твърдяното от ответника, в ЗПУ няма разпоредби, които да

изискват водене на нарочен регистър относно приетите и доставени пратки от оператори на неуниверсални пощенски услуги по чл.7, т.1 вр. чл.38, т.3 ЗПУ. Разпоредбата на чл.60, т.6 ЗПУ единствено ги задължава да създават условия за осъществяването на наблюдения и контрол върху пощенските пратки от компетентните органи на МВР и Д., които могат да дават задължителни за изпълнение указания. При положение, че няма изрични законови изисквания за вида, формата и/или начина на водените от тези оператори по чл.7, т.1 вр. чл.38, т.3 ЗПУ задължителни регистри за приетите и доставени от тях пратки, не може да се поддържа, че поради неспазване на тези несъществуващи нормативни правила, представеното от [фирма] извлечение от такъв дневник е формално нередовно и такова лишено от доказателствена сила. Същият е хронологично воден, съдържа съществените за отделните пратки данни, еднотипно въведени по начин, който позволява да се проследи начинът на формиране на поредните номера на приетите и доставени от [фирма] пратки. Доколко това извлечение е разпечатка на тези данни от технически носител, то е заверено от [фирма] в съответствие с чл.54, ал.1 ДОПК. Тази заверка е достатъчна, за да се зачете извлечението от този дневник като доказателство във всяко производство по ДОПК, без да трябва да се изследват допълнителни каквито и да е детайли относно процесите по създаване на тези данни на технически носители, тяхното съхраняване, обработка, възпроизвеждане. Изброените от ответника изисквания в тази насока не са нормативно закрепени, излизат извън задължителното по закон изискване по чл.54, ал.2 ДОПК, поради което (не)съответствието с тях е без значение за доказателствена сила на представеното от [фирма] извлечение от дневника на предадените и получени пратки, в частност досежно движението на пратка № 01131015-А002, регистрирана като подадена от [фирма] като изпращач на 13.10.2015 г. и доставена на Дирекция “ОДОП” при ЦУ на НАП като получател на 23.10.2015 г.

Трето, съгласно чл.23, ал.2 ДОПК срокът за обжалване по чл.156, ал.5 ДОПК, извън случаите по чл.23, ал.1 ДОПК, се смята спазен и ако изпращането или получаването на документите е станало чрез пощенски оператор, куриер или по електронен път чрез използването на квалифициран електронен подпис на подателя, както и когато са подадени пред ненадлежен орган по чл.5 ДОПК, преди изтичането му. Спазването на срока при условията и на чл.23, ал.1 ДОПК, и на чл.23, ал.2 ДОПК се установява от наличие на поне едно от обстоятелствата по чл.24, ал.1, т.1 – 5 ДОПК. Относитими към случая са заверката от служител от куриерската служба с датата на подаване по чл.24, ал.1, т.3 ДОПК и датата на входящия номер на жалба вх. № 53-06-3587/24.06.2015 г. срещу Ревизионен акт № 22221714002561-091-001 от 09.06.2015 г. по описа на Дирекция “ОДОП” – С. при ЦУ на НАП. Тъй като в случая между тези данни има противоречие, на основание чл.24, ал.2 ДОПК то подлежи на разрешаване чрез издаването на удостоверение от пощенския оператор на удостоверение за потвърждаването на датата на подаване на съответния документ. В съответствие с чл.24, ал.2 ДОПК на 21.12.2015 г. от [фирма] е издадено удостоверение, че на 13.10.2015г. от [фирма] г. в офиса на този куриер е била предадена пратка с товарителница № 01131015-А002, адресирана до Дирекция “ОДОП” – С. при ЦУ на НАП с адрес – [населено място], [улица], която е доставена на 23.10.2015 г. Истинността на това удостоверение по чл.24, ал.2 ДОПК не е оспорена от ответника по чл.193, ал.1 ГПК вр. § 2 от ДР на ДОПК. Доколкото то е законово предвидено като нарочно доказателство за установяване спазването на сроковете по чл.23 ДОПК, в т.ч. на срока за съдебно обжалване на ревизионен акт по чл.156, ал.5 ДОПК, това издадено от [фирма] удостоверение от 21.12.2015 г. чрез съдържащото се в него потвърждаване на датата 12.10.2015 г. като такава на подаване на жалбата на [фирма] срещу РА № 22221714002561-091-001 от 09.06.2015 г. самостоятелно, взето само по себе е достатъчно да се установи спазването на

срока по чл.156, ал.5 ДОПК при условията на чл.23, ал.2 ДОПК.

По така изложените съображения, съдът приема за недоказано заявеното от ответника оспорване по чл.193, ал.1 ГПК вр. § 2 от ДР на истинността на товарителница на [фирма] към пратка № 01131015-А002 на л.26 и извлечението на дневника му на приетите и получени пратки на л.358. Въз основа на тези документи, които цени като истински, приема, че срокът за обжалване на РА № 22221714002561-091-001/09.06.2015 г. по чл.156, ал.5 ДОПК е спазен от [фирма]. Възражението за просрочие на жалбата като неоснователно следва не може да бъде уважено с оставянето ѝ без разглеждане и прекратяване на делото по чл.151, ал.1 ДОПК и чл.159, т.4 АПК вр. § 2 от ДР на ДОПК.

Водим от горното на основание чл.194, ал.2 ГПК вр. § 2 от ДР на ДОПК,
АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.–град, Първо отделение, 21 състав

О П Р Е Д Е Л И:

ПРИЗНАВА за недоказано оспорването по чл.193, ал.1 ГПК вр. § 2 от ДР на истинността на товарителница, издадена от [фирма], ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление – [населено място], [улица] към пратка № 01131015-А002 с подател [фирма] и получател Дирекция “ОДОП” – С. при ЦУ на НАП, приета на 13.10.2015 г. и доставена на 23.10.2015 г. на л.25 от делото.

ПРИЗНАВА за недоказано оспорването по чл.193, ал.1 ГПК вр. § 2 от ДР на истинността на извлечението на Дневника на приетите и получени пратки на [фирма], ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление – [населено място], [улица] на л.358 от делото.

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО не подлежи на обжалване.

СЪДИЯ: _____